

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 313/2015

02.12.2015. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужилаца С.Ј. из Б. и З.Г. из Б., чији је пуномоћник В.Ж., адвокат из З., против туженог Г.и.Г. ФЛЖ ДОО из Б, кога заступа М.К., адвокат из Б., ради исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3652/14 од 23.10.2014. године, у седници одржаној 02.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3652/14 од 23.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П1 96/14 од 09.07.2014. године делимично су усвојени тужбени захтеви и тужени обавезан да сваком од тужилаца за период од маја 2008. закључно са септембром 2009. године исплати разлику у заради у појединачно одређеним месечним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и на име дела регреса за 2009. годину у износима означеним у изреци ове пресуде са истом каматом, а преко досуђених износа тужбени захтев је одбијен и тужени обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.000,00 динара, са законском затезном каматом од 09.07.2014. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3652/14 од 23.10.2014. године првостепена пресуда, исправљена решењем истог суда од 14.08.2014. године, је преиначена, тако што је у целини одбијен тужбени захтев за исплату разлике у заради и дела регреса за 2009. годину са каматом и тужиоци обавезани да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 72.950,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду применом чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), који се

примењује на основу чл. 506. став 2. овог закона и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били у радном односу код туженог у периоду од маја 2008. до септембра 2009. године. Између ФЛЖ Б. ДОО као продавца и Г.и. ДОО као купца 15.04.2008. године закључен је уговор о купопродаји имовине туженог. Према члану 4. тог уговора утврђена је обавеза туженог као купца да прими у радни однос 154 радника и са њима закључи уговор о раду на неодређено време. При том, сагласно Закону о раду, морао је да поштује затечена нормативна акта са важношћу од једне године од дана закључења тог уговора. Над туженим је решењем Привредног суда у Зајечару Ст 35/2010 од 12.02.2010. године отворен поступак стечаја, због чега је решењем Основног суда у Бору од 16.02.2010. године поступа прекинут, а потом настављен решењем од 29.07.2010. године и списи уступљени Привредном суду у Зајечару, као стварно и месно надлежном суду. Тај суд је решењем од 29.10.2010. године обуставио поступак стечаја над стечајним дужником, јер је решењем од 21.09.2010. године потврђено усвајање плана реорганизације поднетог 09.07.2010. године од стране стечајног управника. Висина мање исплаћене зараде и разлика мање исплаћеног регреса за оба тужиоца утврђена је економско-финансијским вештачењем.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев делимично основан, примењујући Колективни уговор туженог као преузети акт, који се примењивао и по истеку рока од годину дана, до ступања на снагу Правилника о раду.

Одлучујући о жалби туженог, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Чланом 167. Закона о стечају прописане су правне последице потврђивања усвајања плана реорганизације. Према ставу 1. овог члана, по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене тим планом уређују се искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Послови и радње које предузима стечајни дужник морају бити у складу са усвојеним планом реорганизације (став 2), а непоступање по усвојеном плану представља разлог за покретање стечајног поступка у смислу члана 173. истог закона и за спровођење стечајног поступка банкротством стечајног дужника.

У конкретном случају, правноснажно решење о потврђивању усвајања плана реорганизације од 21.09.2010. године, према чл. 167. став 1. Закона о стечају у вези чл. 13. став 1. тачка 5. Закона о извршењу и обезбеђењу, представља извршну исправу и сматра се новим уговором за измирење

потраживања која су у њему наведена. Права свих поверилаца могу се остваривати искључиво у складу са усвојеним планом реорганизације.

Економско-финансијским вештачењем утврђено је да је тужени у току трајања поступка стечаја делимично исплатио потраживања запослених на име зараде, регреса за 2009. годину и топлог оброка, сагласно члану 4. тачка 4. тачка 12. уговора о купопродаји, за период од дана потписивања тог уговора 15.04.2008. године па закључно са 15.04.2009. године. Ова чињеница утврђена је и на основу обавештења Агенције за привредне регистре од 04.08.2009. године, која агенција је управо вршила контролу и надзор у поступку приватизације и проверу извршења уговора о купопродаји. У тој ситуацији, правилном применом правила о терету доказивања из чл. 228. у вези чл. 231. Закона о парничном поступку, другостепени суд је исправно закључио да тужиоци, који траже исплату доспелих новчаних потраживања до усвајања плана реорганизације, до окончања поступка нису доказали да се ради о потраживањима која нису обухваћена овим планом реорганизације, нити да се та потраживања заснивају на плану као једино могућем оквиру намирења, већ искључиво на одређеној правној и чињеничној ситуацији, која је постојала пре наступања последица отварања стечајног поступка и у време примене одредаба уговора о раду и општих аката.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**